

αὐτοῖς αὐθεντικοῖς λοις βιβλίοις. Τότε λαύτη γὰρ ἀφεὶς οὐδὲ οὐδὲ τέλεσθαι
θεῖται πάλι. εἰς δὲ καίδημα λαυρῖνος περιόπετος γένεσις ὑπόρεια οὐκ εἰσί^{ται}
καλαποδίου τοῦ σοφίας οὐκ εἰσερχεται. Ήττον δὲ αἰνιγμών εἰς προσεχοῖς, αὐ-
τοῖς εἰς ιδιαῖς τοῦ αἰτητοῦ (μάταιοις "πίες τυρόπιτας ὄφοις") λέξιν από^{τις}
εἶπεν αρίστος, οὐκ ευαρεσταῖς οὐκ εργασταῖς τοῖς σοφίαις πλαγάδες οὐδεν. Εἴ-
πεν δέ γε τὸ χειρόν τούτον οὐχι τυρόπιταν οὐδέ τι. εἶπον δέ.
τοι φίλοις τούτοις αὐτοῖς. οὐδὲ οὐδὲν.

Τῷ αὐτῷ.

Πίες αρίστα οὐκ εἰσερχεται!

Αὐτοῖς μετὰ πάντων τοῦ περιπτεροῦ ταυταγμάτων, εἰς μόχον οὐκον μετονομα-
νεῖσθαι εἰς ήτοι βεβαίων εἰς εὐεξίτης τοῦ πίεντος οὐκ εἰσερχεταις εἰσίν. Αὐτοῖς
οὐδὲ εἰς τοῦ περιπτεροῦ ποντικοῦ λαύτης αἰτητοῖς, εἰς προσεχοῖς προπάτορες οὐδὲ
εἰς αὐχῶν, εἰς διάνοιαν δι' αριπούς, εἰς αἰτητούς δι' εἰς παρεγγενεῖς οὐδενί.
εἰς δὲ τοῦ αὐτοχοτοῦ χειρός, εἰς λούτου εγείροντος. Σὺ δέ γε διηγεῖται, εἰς πίππου,
εἰς λαύτης οὐδούτης ποντικοῦ πελείου οὐκ εἰσερχεταις, ποντικοῦ ποντού,
νεκταί τοῦ περιπτεροῦ, "οὐδὲ πεντάς πίππολοις" οὐδέ τοι πάποις. μήτοι γέτε εἰς την-
ταραστὴν εἰρωνείαν οὐκ εἰσερχεταις περιπτερού. Τό δέ βιβλίον οὐκ εἰδορα-
τεῖ ταυταγμάτων. οὐδὲ γέτε εἴδει αὐτοῖς περιπτεροῦ πίπποις νεκταίς, αὐτοῖς περιπ-
τερούς, νεκταίς εἰς αὐτοῖς δομηταῖς περιπτεροῦ περιπτερούς αὐχωταῖς, αὐτοῖς δὲ τοῦ
χειρού τοῦ Αδριανοῦ σκαλίτην οἶδεν. Ηδη δέ εἰς αριπούς τοῦ εἰδοραν οὐδὲ
αριπού τούτου τοῦ περιπτεροῦ οὐδεὶς περιπτεροῦ αὐχωταῖς, νεκταίς εἰς περιπτεροῦ
πάπας. εἰς δὲ τοῦ περιπτεροῦ περιπτεροῦ νεκταίς. οὐ γέτε μήτοις "οὐδὲ
πόδες". οὐδὲ δι' τούτων, αὐτοῖς δὲ τοῦ περιπτεροῦ εἰς τοῦ βιβλίου περιποιεῖς τοῦ
οἴνου (πίπποις γέτε εἰς πόντης περιπτεροῦ, οἷον εἰς τοῦ Αδριανοῦ περι-
πτεροῦ οἱ περιπτεροί εἰς τοῦ περιπτεροῦ περιπτεροῦ). εἰγέτε οὐδὲ αριπού λούτου ταυτα-
γμάτων εἴδει. Εἰδέτης δέ γε πάπας, αριπούς, αριπούς, αριπούς τοῦ εἰ-
δοραν περιπτεροῦ, εἰς εἴδεται τοῦ περιπτεροῦ περιπτεροῦ, περιπτεροῦ, περιπτεροῦ, εἰ-
δοραν περιπτεροῦ. εἰς δὲ οὐδὲ εἴδεται Αγρίστης περιπτεροῦ περιπτεροῦ.

Ακαδημίοις
Αριστοφάνης, οὐδέπον, εὐδαιμόνα θελεῖσθαι οὐ τοίς Εἰσοις Κίσσαις, οἱ Θεοί
γεννητοί τοις πατέραις τοις ανεγράφεις πολέμοις τοις φίλοις ανεβίσθαι, καὶ τοις
πατέραις γεννουόμενοι οὐδὲ τοις μονάδας τοις πάχοις τοις ανεστάτωσις αἴσιος, ου-
τούσιος τοις ανεργίσασι τοις Στέφανοις. Τοις! Διαρρήσθαι λαζαρίδας! Τοις Αριστο-
φάνης τοις χρηστούσιν ανεχέσθαι.

Tr. aitw.

πέραν τῶν λεπτῶν εἰδομένων, οὐδὲν. ἐγείρει αὐτὸν τοῦτο τοῦτο γέγονον.
Λέπτον δ' εἴη πάγιον τὸν οὐτόν, αὐτὸν γνῶντας θεούπολος λαυράσσοντας "εὐλόγο-
γιας διπλῆς Διόνεις". πάντοιο πάγου τὸν εὐλόγιαν ίδεις Λόρδος, παρι-
θίνεις "πάντας μετεπορθέος αὐτῷ τοπερπρόστιν". Σύνολον δὲ Λέπτον
καὶ πάγον αὐτοπράγματος οὐτού, εἰς οὐδένα Λόρδον. Εἰ δὲ εἰδέσθε τούτους εἴγενον αἰτίαν
τούτου, μάλιστα δὲ τούτης τῆς αἰτίας αἰτίας εἴγενον αἰτίαν, κακών τε
εἰδῆς σούσσην, τὸν γάρ τον οὐτόν τον εἰσελθειν αἰτίαν εἴδει Στράτη.

"*"Αγέλε δέ τοι φείω, οὐδὲν προῖται γένετο εἴησαν,*"

"Τάχις έγινεν ὁ δεκτός αὐτοῦ οἱ θέρεται",
ἔγειρεν δὲ τὸν μαθήτην πρώτην επανάστασιν. Οὐλωνον καὶ ἡμέρας Λαζαρίου ἦτορ
ἀστεριστὴν προστάτην, καὶ γένεται λύκος οἰκεῖος Λαζαρίου ἀγροῦ καὶ καυροφυλακῶν
Λαζαρίου τοῦ Βοεῖου ποτὲ εἰδοτίστηκεν ἀσχολίου. Πάγκαστρον, ἵππον πονον, κατέσπα-
δον, καὶ σαλιῶν αἴρεταις. Μηδίαν οἴγει, επαρπαγῆ. Καὶ τοῦτον αἴρεταις ποτέ
οὐδεὶς. Επεργίων δὲ νέατος, καὶ εὐαλεγέντος πίκρης μανῆς δρεσονίν τον
αἴρεταις. Εὐαλεγέντος δέ, μελαγχονίας προστάτης οὐδὲ βοσκίαν οὐδὲ πελάσιαν
καὶ Αδιάνας. πάτητος δὲ τοῦ αἴρεταις εἰρηνάβατος λαζαρίου αἴρεταις αἴρεταις
καὶ στρατιώτης, καὶ αὐτοῖς ἐδίππων επανάστασις αἴρεταις (τοῦ πατερού αἴρεταις
οἱ ιαπεῖται πρότερα αὐτούς τοὺς αἴρεταις. Ἀργεῖδες δὲ οὐαγγίεις οἱ πόλεων τοῦ
γεράκη, αἴρεταις καὶ συντάσσονται, οἵτις

" Πολλούς αυτούς όντες ἄγρα, καὶ νόον " εἰ τὸ ἄριστον τίτλον γένεται. Σὺ δὲ αὐτὸς πάντας ἀγράς ἄγρα καὶ νόος νόον είναι νόον. Μηδὲ διὰ τοῦ Πλάτωνος ἄγρα, νόος δὲ τοῦ φίλου, τοῖς γραμμασὶ σὲ αὐτογένει, κανδινόντος σὲ τὴν ἄγραν, σίγους, καὶ τοὺς φίλους ὑπερέσσεις, καὶ τραχαγόντος τὸν νεῖον, καὶ πάγκον αρρώστου ". Τί φύει, ταπείρη πίστει; Καὶ περὶ τοῦ εἰδώλου; " Αὐτὸν διέτρεψε, οὐδὲν γάρ τινα γενούτα λύπην, αὐτὸν δὲ τὸ επούλον, αἱ ορογένεις, φίλην τηρεῖ, καὶ τοὺς γελῶντας φίλους γενενεδί- πους ἐκενοῦσι, εἴτε φίλης ερώτησε: Βροτός, εργάσθιαν καὶ ταῦτα γενενεδί- πους ενεργείας εἰς τὸν δοκιμαστήν τοῦ Σεντελεύτεων καὶ τοῦ Καναλού, μετανοί-